

To je ta prawa Mischtyrsta Schtuka, a jedyn woszewnij a żadny Herempel, Potryż nam tehodla priotk pišannij je, so my ion waknycz dyrbimy, a so wot teho Muža wotpokasacż dacż nedyrbimy, njech by nam Pšow a Pohanow nadawał, pschetoz Pši dyrbja tejsch Knežich a swoje Saſtaranje mječ:

Tak dyrbja Pohanjo tejsch Boha mječi.

Stajkim wobstajnem Proſcheniom a ſylnej Wjeru je ton Knes popa- nienj, a wotmowlvi: O Žonſta! Možesč ty tajke Storki wtvojej Wutroby psche- czerpicz a wustacż; Da stajn fo tebi, kajž ty wjerisch. Pschetoz to je jemu ſa- memu neschto žadne. Won widžiſche, so fo čzi druh Židži borsy na jenem Sſlowi poħorschomachu, jako won dje- ſche pola Jan. 6. So woni jeho Čjelo ijsz dyrbja. Tu ta Žonka pak djerži psche- zo tiverdzie na Nadžii: so won pomhacż budże, a nochze wot njeho wostupicż.

Tudź widžiſch, chohodla fo ton Knes tak furowje sadžeržat, a si tu Pomož ſapowiedźit je, menujzy, so won swoje nelubosne Snamjo neje tehodla po- ſat, jako by won pomhacż nochzyt; Ale so by jejna Wjeru tak ſherwena była, a čzi Židži, kotiž Herbojo jeho Kralefſiva a Džecži bjechū, na tej Pohanzy, ko- traž ani Herba ani Džecžo nebje, wu- knyli tak woni do Krystuſa wiericż a ſchitke Dowjerenje na njeho stajicż dyrbja.

Pschetoz to ſebi žada Krystus, a spo- doba fo jemu, so won tejsch swoju Do-

brotu a Luboſnosz dlyje potajicž nemože, ale reknje: Dži, tebi fo stajn, kajž ty jeno mječ zeffi. Da ji tehodla wjaza hacż to pſowe Prawo, wustrowi niz jeno jejnu Džowku, ale ſlubi ji teſſh dacž ſchtož wona žadacż a mječ dže, a hadži ju bes Habrahamowe Sſamjo.. Ktaj- kej Nadži pſchinjeſe ju ta Wiera, so wo- na wjazn Pohanka ani Poſ, ale luba Džowka, a jena prawje ſiwata Žonſta rjeka a je.

II. **T**aki Herempel ſluži nam ktemu, dy by nas runje naſh Boh a Knes dotho horje džeržat, fo bychmi ſchak tolla nepſhestali, ale ſylne wjerili, so won tolla jumu haj ktemu prajicž budże. A hacż won je runje wotsje a ſiaunje ne- praji, so won je tolla melcžo we swojej Wutrobi ma, hacż ton Čjaſ pſhindże, so th je ſhonicz a widžicž budžesč, jeli so jeno i Modleniom a Proſtiwu ljiwki a ljeni nejſy, kajž ſdrubich Heremploſ tejsch widžimy.

Joseph wotſche a nepſhesta ſ Mod- lenjom na zinacze Ljet, so by jemu Boh pomhat, ale wone bje čim dlije, čim horje ſnim: bulje fo won modlesche, horje džesche fo jemu. Tak dje fo hjesch- če dženſniſchi Džen tym Kſcheszjanam; Dyz woni dotho wofali a fo k Bohu medlili ſu, necjuja woni žanu Potoſch- nosz, ale je čim dlyje, čim horje, kajž fo čjucž da, ſnimi, runje kajž ſ Josephom. Dy by Boh Josepha predy wumot, da by fo Jakub jeho Nan derje ſiveſelit, ale Joseph by dyrbjal Bowczer wo- ſtacż, dokelž pak fo tak dlijesche, by won Knes